

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De Ionæ Prophetæ signo, Sermo XXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

Gal. 4.

approbat, dicens: Postquam venit temporis plenitudo, misit Deus filium suum. Orate fratres, ut sicut sibi & legi, ut Christo viueret, defuncta est synagoga: ita & nos peccatis moriamur, & carni, ut viuere possimus in Christo.

De Ione Prophetæ signo, Sermo XX XVII.

Fratres sanctorum gesta casibus non sunt depu-
tanda, sed signis: & quæ vitiæ putantur illorum,
mysteriis sunt applicanda, non lapidibus; sicut hodie
dominica signauit, & patefecit instructio, dicens;

Luc. 11. Turbis autem concurrentibus coepit dicere Iesus, Generatio
hæc nequam est, signum quarit, & signum non dabitur ei, nisi
signū Ione Prophetae; sicut enim Jonas signum fuit Niniu-
tis; ita erit & filius hominis generationi isti Ecce Prophe-
tae fuga ipsius domini vertitur in figuram, & quod
celebratur ferale naufragium, hoc sacramentum Do-
minicæ resurrectionis existit. Nam quemadmodum
Jonas typum per omnia tenuerit, & impleuerit salua-
toris historiæ, quæ de ipso scripta est, textus ostendit.

Ione 1. Fugit, inquit Jonas à facie Dei. Nonne Dominus, ut
hominis faciem præferret, & formam, faciem, for-
matumque propriæ deitatis aufugit? Apostolo sic dicen-

Philip. 2. te; Qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitra-
tus est, esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinan-
uit, formam serui accipiens. Formam suscepit serui
Dominus, ut lateret mūdum; ut diabolum præueniret,
in hominem se fugit ipsum. Et bene typus Christi ip-
sius Ionæ seruatur in verbis. non dixit; fugio Deum,
sed à facie Dei ego fugio; Deus qui ubique est, quo
seipsum fugiat non est, sed Christus non ut loco, sed
sicut specie faciem deitatis aufugeret, totum nostræ
seruitutis confugit ad vultum. Descendit, inquit, Io-
nas in Ioppen, ut fugeret in Thatsis. Audi descenso-

rem

ré; Nemo, inquit, ascédit in cœlū, nisi qui de cœlo descendit. Descédit Dominus de cœlo ad terrā, descendit deitas ad humana, descenit ad nostram superna dominatio seruitutē, & tamen qui descéderat ad nauē, nauē nauigaturus ascendit; sic Christus, qui in hunc mundum descendit, virtutibus & mirabilibus Ecclesiæ suæ conscendit in nauem. Quid sibi vult aut confusa ventis procella, nisi diabolum qui cor Iudæ penetrans, reges, gentes, populos, militiam, iudices marinos eleuauit, & inflauit in fluctus, ut ascendentes & cadentes vndæ auctorem suum sæculi peterent ad quietem? audi vndas sæculi, audi Prophetam dicētem; Quare fremuerunt gentes, & populi meditati sunt Psal. 2. r. inania? Astiterunt reges terræ, & principes conuenierunt in vnum aduersus dominum, & aduersus Christum eius. Et quia fors Ionam proditura non defuit, implet super Christum Dauidicam prophetiam, quæ dicit; Et super vestimentum meum miserunt sortem. Psal. 2. r. Quod autem Jonas auctor suæ demissionis existit; cum dicit, Tollite me, & mittite in mare, voluntariam domini indicat passionem; nam quare sibi illi sustinent hæc iuberi, qui sibi in periculo tali sponte poterant subuenire? Quando enim multorum salus petit vnius mortem, mors in intereuntis arbitrio collocatur; quia & moriturum retardare potest ad mortem voluntas, & periclitantis mora periculum præuenire; sic hic ubi totum domini geritur in figuram, expectatur morientis auctoritas, ut mori non sit necessitas, sed potestas; audi Dominum dicentem; Potestatem Ioh. 10. habeo ponendi animam meam; & potestatem habeo iterum sumendi eam; nemo tollit eam à me. Quomodo? quia Christus & si emisit spiritum, non amisit, quia qui omnium in sua manu recipit, & tenet animas, ipse animam suam quemadmodum possit perdere non

Psal. 118. re non videtur, audi Prophetam dicente; Anima
 Psal. 30. mea in manibus tuis semper. Et alibi; In manus tuas
 commendo spiritum meum. Sed quid plura? Cur-
 rit, occurrit, adest bellua de profundo totū dominicæ
 resurrectionis impletura & proditura, immo concep-
 tura, & paritura mysteriū; adest bellua, adest imago hor-
 rida & crudelis inferni; quę dū fertur audis fauibus
 in Prophetam, vigorem sui sensit & degustauit au-
 toris; incurrit namque iejunium deuorando, sed do-
 micilium cordis sui tremens ad superni hospitis ap-
 pat & præparat mansionem; ut ipsa quæ fuerat tota
 causa discriminis, ipsa fieret necessariæ nauigationis
 inaudita vectura, vectorem unum seruans, & post tri-
 duum referens ad superna, & hoc daret gentib. quod
 abstulerat à Iudeis, quibus signum querentibus, so-
 lū dādum dominus esse signū hoc decernit, per quod
 scirent gloriam, quam in Christo sperauerant, totam
 esse gentibus conferendam. Generatio, inquit, hæc, ne-
 quam est, signum querit, & signum non dabitur illi, nisi
 signum Ione Prophete. Sicut enim Ionas signum fuit Nini-
 uitis, ita erit & filius hominis generationi isti. Quia Iu-
 daica persidia fluctuante inferni Christus demersus
 est in profundum; & triduano cursu tota tartari
 occulta percurrens, & Iudaicæ crudelitatis, & ma-
 iestatis suæ, ac peremptæ mortis dedit indicium
 cum re urgeret; meritò ergo surgent Niniuitæ in
 iudicio; & condemnabunt illam generationem, quia
 illi unus Prophetae naufragi, aduenæ ignoti, præco-
 nio corriguntur; isti post virtutes tantas, mirabilia
 zanta, cum toto resurrectionis corusco, ad fidem non
 veniunt, ad penitentiam non mouentur, ipsum nam-
 quæ resurrectionis signum non credunt, sed gestant
 infamare; dum precio militum claudunt oculos, cor-
 da corrumpunt, quod scierant, quod viderant ut ra-
 cerent

cerent veritatem , facinus suum in Christi retorsere
discipulos cum dicunt ; Dicite , quia discipuli il ius
nocte venerunt , & furati sunt . Erras Iudæe ; hoc anci-
puli non tulerant , sed magister ; & ipse se furatus est ,
qui videbatur occisus . Sed miror quod Iudæus Chri-
stum requirit , quæ inter duos latrones feraliter collo-
carat ; committit male , custodit impiè , iniquius quæ-
rit . Iudæe , Christus perire non potest , sed tu cum ti-
bi tuo scelere perdidisti . Veniet , veniet in iudicium
regina austri , & eo ipso , qui furatus putabatur , iu-
dice te condemnabit ; quia illa venit ab extremo ter-
ræ audire sapientiam Salomonis , & tu ad venien-
tem sapientiam Dei infeliciissimus occidisti . Niniui-
tæ creditarum gen. ium regina austri Ecclesiae tunc
prouisa est in figuram . Eawai sumus fratres , quia quod
præcessit in typo , quod promissum est in figura , nos
specie , veritate venerari cernimus & habemus .

De iniuria æquo animo toleranda , Sermo XXXVIII.

Qvanta sit cœlestis Philosophiæ magnitudo , Mat. 5.
quanta virtus militiae Christianæ , hodie docuit
Dominus , sic dicendo ; *Si quis te percusserit in dexte-
ram maxillam tu. m, præbe illi & alteram .* Hoc prout ar-
duum , qui præmia patientiæ quanta sint , nescit . Pu-
tasne potest vulneribus inuenire victoriam , qui nec
ictu palmæ acquirere vult coronam ? potest iste mor-
te inquirere gloriam , cui pro honore diuino humana
gr. uis vietetur iniuria ? Homo nonne præceptis tali-
bus infantiæ tuæ rudimenta componuntur ? Palmæ
parviorum sunt verbera , non virorum . Hinc est
quod leuibus mandatis pueritia Christi animatur ; ut
ad grauia toto iam robore Euangelica iuuentus ac-
cedat ; ut hoc laboribus , pœnis , morte se gaudeat
obtinere , quod per infantiam parvis iniuriis acqui-

I rere